

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Capvt VI. Cyrilli episcopi Alexandriae ad Nestorium, cum rescivit eum male
sentire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO ÆCLINII ET ABÉCENI, SEPHANÓS
CHRISTI 451. PLOROSÍAS TÓIS ÆNTHÉN ÁΓATHÓS, KAI
TAMMÁNACÉLOS ÆTOPHANÉ. TÓA
YD ÍMPH ÉLPIΣ ĆV XESEW, DI OÙ
KAI MTH OÙ TÓ PATEI N ÆDÉA OÙ
ÁJIA TWDIMALÉ EIS CÓN AJARAS TH
AJARAW. AMÉW.

firma ac stabili fide ornatas inueniens, cælestibus bonis affatim locupletabit, longeque beatissimas efficiet. Omnis namque spes nostra in Christo sita est: per quem & cum quo Patri cum Spiritu sancto sit gloria in sæcula sæculorum. Amen.

KEΦΑΛΑΙΟΝ 5.

KUEÍLOU ḠPTOKÓPOU ALÉXAN-
DRÉAS TÓESES NÉSÖELOU, HÍNIKA È-
MADHÉN AUTÓU KAKÓS FROGÉN.

TÓW ÆLACÉSÉTA KAI ÆTOPHLESÉTA
GPOTOKÓPOU SULLAFPOURJAH NÉSO-
ELOU, KÚRELLÓS ḠPTOKÓPOTOS
ĆV KUEÍLOU CHAIRF.

CAPUT VI.

CYRILLI EPISCOPI ALEXANDRIÆ
AD NESTORIUM, CUM RESCIUIT
EUM MALESENTIRE.

RELIGIOSISSIMO, DEIQUE AMANTISSIMO
EPISCOPO & COMMUNISTRO
NESTORIO, CYRILLUS EPISCOPUS
IN DOMINO SAL.

A NDREAS AIDÉSPOI KAI TÍ-
SEOS ÁJIOS KRATYGRÁVATOS ĆV
ALÉXANDRÉIA. ËTTA METÉDOSAI W-
SOUKEI KAI TÓS TÓS ÆOSSÉEIAS ÁJAG-
VAKTOÚSOS SΦÓDRA, KAI TÓTÀ KAI-
LAWKINOUÓSOS EIS TÓ LUPTEIN ÉME. BOU-
LGORHÝF DÉ MOI TÓS TÓS ÆOSSÉEIAS
TÓW LÚPTW ANAMADHÉN, ÆFASOS
ÓP TÓW TÓESES MORASAS ÁJIOS JEH-
VOMÍNOS ḠPTOKÓLW ÆSIFÉROSOU Y-
NES THM ÆTÓ TÓS ALÉXANDRÉAS, KAI
N TÓ MÍTOSIS ÁFORHÍ KAI TÓS * AN-
DÍAS AYPT GÉJORE. PEDAÝMOSA TÓ-
RUVW, EÍ MI ÆKEVÓ MÄLLAH N TÓ
ÆOSSÉEIAS KAI ÆAUTW ÉLÖJÍSATO.
OÙ YD TÓEFTERAH ÉMHS JEGAFÉIOS
GPOTOKÓLW ÆTÓ TÓS TÓS GÉJORE Æ-
RUBH, ÆML N ÆIRHIMBÓW ÆWAW T-
ED TÓS TÓS ÆOSSÉEIAS, N KAI MI-
TÓLW CHAIRF, HÍJOSA ÆKUHÓTOS
ÆSIFÉROMDHÓW, KAMVOMDH ÆMÉS,
ÆPANORDHOU ÆLÖONTES CÓN MÉZGAM-

Concil. Tom. 5.

D VENERANT Alexan-
driam viri aliquot venera-
tione ac fide digni, qui pietatem
tuam grauiter stomachari, nul-
lumque mei lædendi causa lapi-
dem non mouere, mihi renuntia-
runt. Cupienti autem mihi cog-
noscere, vndenam pietas tua in
hanc ægritudinem incidisset: A-
lexandrinos quosdam epistolam
illam, quam ad sanctos monachos
miseram, circuferre, eamque rem
odii & offensionis causam esse re-
sponderunt. Ego vero miratus
sum maiorem in modum, pietate
tuam illud potius nō perpen-
disse, secumque reputasse, eas in
fide turbas non propter hanc quā
scripsi epistolam, sed potius ex
quibusdam pietatis tuae, siue alterius
sermonibus excitatas fuisse.
Quinimo cum chartæ quædam,
vel commentarii circumferantur,
insignem molestiam perfiri-
mus, quorumdam hac de causa
peruersorum emendationi stu-

Q q ij

dentes. Eo namque malum hoc
 paulatim serpendo peruenit, vt
 Christum nonnulli Deum appellari fere non patientur; sed potius
 diuinitatis organum & instrumentum,
 hominemque deiferum, &
 alia his ineptiora. Nostrum proinde est ea moleste ferre, quæ pie-
 tas tua dixit, aut etiam non dixit:
 siquidem schedis quæ ea de re fe-
 runtur, parum fidei habeo. Cum
 igitur fides tam insigniter ledatur,
 totque passim sint infecti, qui
 tandem tacere hic licuit? An non
 ante tribunal Christi sistemur?
 An intempestiui silentii ratio-
 nem reddituri non sumus, quos
 ille ad hoc constituit, vt quæ o-
 portet prædicemus? Ecquid nunc,
 obsecro, consilii capiam? (namque
 a tua pietate consilium petere
 compellor) Cælestino religiosissi-
 mo Romanæ ecclesiæ episcopo,
 ceterisque piissimis episcopis qui
 ipsi adfuere, inquirentibus, char-
 tulæ illæ & exegeses, quæ illuc
 ad se nescio quomodo perlatæ
 sunt, a tua pietate, an vero ab alio
 quopiam profectæ sint. Scribunt enim,
 vt qui grauissime sint of-
 fensi. Quomodo vero eos, qui ab
 omnibus totius orientis ecclesiis
 subinde huc ventitant, & contra
 hæc schedia grauissime murmu-
 rant, sedabimus? An exiguae for-
 te turbas ex eiusmodi homiliis
 in ecclesiis excitatas tua pietas
 existimat? Omnes enixe suda-
 mus, atque vt eos qui nescio
 quo pacto peruerse sapere per-
 suasi sunt, ad rectum veritatis
 tramitem reducamus, impendio
 elaboramus. Cum ergo pietas tua
 hanc murmurandi necessitatem
 attulerit, quo quæso iure me in-
 cusat? cur odiis in me flagrat? cur
 temere me allatrat? cur potius e-

μέρους. ἐπίκιος γάρ μεγάλας θύεται τὸ
μὴ ανέχεσθαι λαϊπόν ὄμολογον, ὅπ
τεος οὐτε οὐτε Χριστός, ὥργανος δὲ
μᾶλλον καὶ ἑργαλεῖον θεόπτητος,
καὶ αὐτοφόρος θεόφόρος. καὶ οὐ
γάρ οὐδὲ τῷ τοιούτῳ ἐπέκεινα; λῶ
οὐδὲ ἀρχὴ τὸ χαλεπάγκνη ιμβῆ ἐφ
οὗ εἴρηκεν, η̄ εἰς εἴρηκεν η̄ στο-
στεῖα. τοῖς γαρ τοῖς φερομόνοις
χερπίοις οὐ σφόδρα πιθεῖσα. πῶς
οὐδὲν σωπῆσαι, πέτασις ἀδικο-
μένης, καὶ τοσούτων μιεραμι-
νῶν; η̄ οὐ παραπομέδα τῷ βόμα-
νῳ τῷ Χριστῷ; οὐ δυτολογοπόθια δὲ
τῆς ἀκαίρου σωπῆς ἔνεκα, καί τοι
γε πεπαγμένοι περ' αὐτῷ τοὺς τὸ
λέγαν ἀ δεῖ; Καὶ δὲ ποίων τινα; δι
γαρ μὲ βουλαμέσσαμεν μή τῆς στο-
στεῖας· μηδένον τῷ βλαβε-
στένου καὶ θεοφιλεστόν τῆς * Ρώ-
μης Θησπούπον Κελεσίνου, καὶ τῷ
οὐαὶ αὐτῷ θεοφιλεστόν Θησπο-
πων, φεύγοντες τῷ απενεγθέντῳ, εἰς δι-
διά ὅπως, ἐκεῖ χερπίων, πότερον πε-
τε τῆς στοστείας, η̄ μή γε φου-
στοῦ ὡς πάνι σκανδαλιδέντες. πῶς
δὲ τὸ δέσποτὸν τῆς ἀναπολῆς εἰς παῖδαν
τῷ ἐκκλησιῶν ἑρχομόνοις θεραπε-
σμόν, καὶ τῷ χερπίων κατεργή-
ζοντας; η̄ τάχα που νομίζει η̄ στο-
στεῖα, ὅπις μηρός τῆς ἐκκλησίας
αἰεψύν θόρυβος ἐπὶ τῷ ποιούτῳ
όμιλων; παύτες ἐρημεῖτε ἀγώνικού
πόνοις, τὸν ἐπέρχεται Φρονεῖτε οὐδὲ
ὅπως αἰαπεπεισμένοις μετιστίνε-
τες τὸ δληθές. ὅπερ τίνων αἰ-
τησίων ἀπαστρέψετε τὸ γεγονότον τοιωντες
κοδοναὶ η̄ στοστεία οὖτε, πῶς αἱ
ιατραὶ δικαιῶσι; * πὲ μηδενὶ καὶ
μάτιν κατέβοᾷ, η̄ οὐδὲ μᾶλλον

ANNO CHRISTI
431.
πάντις λόγον, ἵνα πάντον σπανδελούσιον;
εἰ δέ καὶ τοῖς θρέψιν λόγοι, ὡς
ἔπι λαοῦ πρέσβυτον, διὸ ἐπανορ-
θεῖστα τῆς Ἐπισκέψεως, καὶ λέ-
ξιν χαρίσασθαι τοῖς σπανδελούσιο-
ντοις πατεροῖσσον, θεοτόκον ὄντομά-
ζων τὴν ἀγίαν φρέσιν. ἵνα δε-
επολουστεῖτε τὸν λελυπημόνος,
καὶ ὅρθια τῷ πατρὶ δόξαν ἔχο-
ντες, εἰ εἴρεντες καὶ ὁμοψυχία τῷ
λαοῖν τὰς σωάτερες Ἐπιτελώμην.
ὅπερ δὲ ὑπὲρ τῆς εἰς Χειρὸν τίσεως
πάντα ἔτοιμοι παθεῖν ἔσομεν, καὶ
δεοματεῖσιν εἰς πεῖραν ἐλθεῖν, οὐ
ἄντες τὸ ζωάπον, μὴ ἀμφιβαλ-
λέτω ἢ σὸν θεοσέβεια. ἐπὶ διληπίας
δὲ λέγω, ὅπερ καὶ πελόντες ἐπὶ τῷ
τῆς μακαρεῖας μηνὸς Απτίκον, σω-
τέαται μοι βιβλίον τοῦτο τῆς ἀγίας
καὶ ὄμοιστου τελάθου, εἰ δέ καὶ
λόγοι πελάθουσιν τὰς σινανθεροπίστεως τῷ
μονογάνῳ, οἷς νῦν γέγραφα * συ-
ναρθέσθε. καὶ ταῦτα νεγκαμήν * αὐτῷ
καὶ Ἐπικόπτης καὶ κληρικοῖς, καὶ
τοῖς φιλακροάμοις τῷ λαοῖν· ἐπ-
δέδωκε δὲ τέως οὐδενί. εἰκὸς οὐ
ἐκδιδόντες τῷ λαῷ, πάλιν ἐξ-
καλεῖσθαι με, ὅπερ οὐ πελάθει τῆς χρο-
νιάς τῆς σῆς θεοσέβειας * σωτέ-
αται τὸ λεγίδιον.

litanæ ecclesiæ pontificatus pietati tuae mandaretur.

mendata oratione sua, orbis of-
fensionem non sanat? Nam et si
præterfluxit sermo, utpote co-
ram populo currens; tamen seria
retractatione emendetur. Ne gra-
ueris, obsecro, iis qui non leuiter
offensi sunt, vnam hanc Theo-
tocos vocem largiri, sacramque
Virginem deiparam appellare;
quo illis qui non leuem hinc mœ-
stitiam ceperunt, medentes, &
nostræ quoque famæ & existima-
tioni consulentes, in populorum
pace, animorumque consensione
ecclesiasticos conuentus celebre-
mus. Certo autem pietas tua per-
suasum habeat, nos & vincula &
carceres & cetera omnia eiusmo-
di incommoda, quin & ipsum
quoque vitæ discrimen propter
Christi fidem adire paratos esse.
Credas velim beatæ memorie
Attico etiamnum superstite, quæ-
dam me de sacra & consubstan-
tiali Trinitate libellum compo-
suisse; in quo & de vñigeniti quo-
que incarnatione nonnulla iis
qua nunc conscripsi, concinen-
tia attexui: quæ & episcopis &
clericis, & studiosioribus quoque
popularibus legi, nulli tamen ad-
huc illius copiam feci. Probabi-
le fit ergo, edito iam hoc com-
mentariolo, non defuturos qui
me accusent: cum tamen eius-
modi oratiunculam concinnaue-
rim priusquam Constantinopo-